

Երևան, 6 Հոկտեմբեր, 2014

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, փուր ինձ իմասպութիւն վրարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 34

ԳՈՀՈՒԹԻՒՆ ԱՄՏՈՒՆՈՅ ԲԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Անդադար Տէրը պիտի օրինաբանեն.

անոր օրիներգութիւնը շրբներուս վրայ պիտի ըլլայ շարունակ:

Տէրն է միակ պարծանքս. թող տառապեալները լսեն եւ ուրախանան:

Ես Տիրոց դիմեցի, եւ աղօթքիս պատասխանեց, զիս ազատեց բոլոր վախերէն:

Տիրոց մօտեցէք, որպէսզի ուրախութեամբ ճառագայթէք,

եւ յուսախար չէք ըլլար բնաւ:

Ես՝ տառապեալս՝ Տիրոց դիմեցի, եւ անիկա խնդրանքս լսեց,

զիս ազատեց բոլոր նեղութիւններէս:

Տիրոց հրեշտակը աստուածավախ մարդոց կողքին պահակ կը կանգնի,

եւ փորձանքներէն զանոնք կ'ազատէ:

ճաշակեցէք, եւ տեսէք՝ թէ ի՞նչքան քաղցր է Տէրը.

Երանի՝ անոր՝ որ Տիրոց կ'ապաւինի:

Տիրոց երկիւղը ունեցէք, դուք՝ ո՞վ սուրբեր.

անոր երկիւղը ունեցողները ո՞չ մէկ բանի կարօտ են:

Յզօրագոյն մարդիկն իսկ կարօտութեան եւ անօրութեան կրնան մատնուիլ,

սակայն Տիրոց դիմողները բանի մը կարօտ պիտի չմնան:

Տիրոց աչքերը արդարներուն վրայ կը հսկեն,

ականջները միշտ պատրաստ են անոնց աղաչանքը լսելու:

Երբ արդարը օգնութիւն կ'աղաղակէ՝ Տէրը կը լսէ,

եւ զայն կ'ազատէ իր բոլոր նեղութիւններէն:

Տէրը պատրաստ է սրտաբեկներուն օգնելու, փրկելու յուսալքուած հոգիները:

Արդարին նեղութիւնները որքան ալ շատ ըլլան,

Տէրը կ'ազատէ բոլորէն ալ, եւ զայն անվնաս կը պահէ,

թոյլ չտալով որ մէկ ոսկորն իսկ փշրուի:

ՀԱՐԱԿԱՆ- ԱՊՈՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխահիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց ալքայութիւն:

Արի Աստուած Հարյուն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա,

Յիսուս Փրկիչ մեղ ողորմեա:

ԱՊՈՔ

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ ին հովանի լիցի ի վերայ իմ՝ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի նամապարի,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմնա՛ ին արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻՒԹԼ
ԵԼԻՑ Գ. ԳԼՈՒԽ (Ծար.)
ՀԱՅ

ԱՍՏՈՒԱԾ ՄՈՎՍԵՍԸ ԿԸ ԿԱՆՉԵ (3:7-22)

Ծարունակելով պատրմութիւնը, Տէրը կ'ըսէ. «Եգիպտոսի մէջ եղող ժողովուրդիս ցարչարանքը դրսայ և գործավարներուն պատճառով անոնց բարձրացուցած աղաղակը լսեցի» (7 հմր): «Անոնց նեղութիւնը զիրեմ, և զանոնք Եգիպտացիներուն ձեռքէն ազադելու և զանոնք աղէկ ու լայնարձակ երկիր մը, կաթ ու մեղր բխող երկիր մը փանելու եկայ» (7-8 հմր):

Տեսնել եւ լսել: Սաղմոսերգուի Դաւիթ պիտի ըսէ. «Ան՝ որ ականջը սբեղծեց՝ ինք չի՛ լսեր, ան՝ որ ազքը գոյացուց՝ ինք չի՛ լսեսներ» (Սաղմոս 94:9): Այս հարուածը կու զայ մեզի վարահեցնելու, թէ Ասրուծոյ ազքէն ու ականջէն չկայ բան մը որ վրիպի: Ճիշդ է, որ մի գուցէ անմիջապէս Տէրը ըմիջամբէ, բայց երբեք չի նշանակեր, որ Տէրը ինք չի լսեսներ կամ չի լսեր:

«Եկուր, քեզ Փարաւոնին դրկեմ, որ իմ ժողովուրդս՝ Խրայէլի որդիները՝ Եգիպտոսէն հանես» (10 հմր): Ասրուծ իր ծրագիրը կը յայգնէ Մովսէսին, թէ հասած է պահէ որ ազադէ իր ժողովուրդը:

«Ես ո՞վ եմ» (11 հմր): Ճիշդ է պալարական անցեալ ունեի, բայց հիմա հովի եմ, ուստի ո՞վ զիս մդիկ պիտի ընէ, ո՞վ կարեւորութիւն պիտի բայ ինձի:

Բայց արդէն Ասրուծ ցոյց կու բայ, թէ ինք առանձին չէ որ պիտի երթայ, այլ Ասրուծ ինք անոր հետ պիտի ըլլայ: «Ես քեզի հետք պիտի ըլլամ, և այս ըլլայ քեզի նշան՝ որ ես քեզ դրկեմ եմ, այս լերան վրայ պիտի պաշտեք Ասրուծ» (12 հմր): Միւս կողմէ, ահա պարկեր մը, որ Ասրուծ ուզեց որ Մովսէս այդ պալարական վիճակէն դուրս զայ, վար իշնէ, որպէսզի իր այդ վկարութեանը մէջ Ասրուծոյ փառքը եւ զօրութիւնը երեւի: Նաեւ Ասրուծ իբրեւ նշան ցոյց կու բայ, թէ ոչ միայն դուրս պիտի զան, այլ այս լերան վրայ ալ Տէրը պիտի պաշտեն: Ասով նաեւ ցոյց կու բայ որ Մովսէս ինք չէ դուրս բերողը, այլ Ասրուծ ինք:

«Ի՞նչ է անոր անունը» (13 հմր): Մովսէս կ'ուզէ Ասրուծոյ անունը զիբնալ, սակայն այսպես անուն ըլլալէ աւելի բացաբրութիւն մըն է, որ ցոյց կու բայ Ասրուծոյ ինքնութիւնը: Աւելի ճիշդ Ան որ միշտ ներկայ է եւ նոյնն է, անփոփոխ: Այս անփոփոխութիւն նաեւ իր ծրագրին ու բուռած խոսքումին: Տակաւին, ըսել կ'ուզէ, որ Ան յախիպենականութենէն կու զայ ու դէպի յախիպենականութիւն կ'երթայ:

«Ես եմ ՈՄ ԷՆ»: «Զեր հայրերուն Եհովա Ասրուծը, Արքահամին Ասրուծը, Խասհակին Ասրուծը, Յակոբին Ասրուծը» (14-15հմր): Այսպես այս արբայայքութիւնը ցոյց կու բայ «Ան որ էր, Ան որ է, եւ Ան որ պիտի ըլլայ»: Նոյնը կը կարդանք Յայբնութիւն 1:7ին մէջ: Այս արբայայքութիւնը նաեւ որպէս ջարագովական, ըսելու համար, որ Եգիպտոսի ասրուածները ժամանակաւոր են, այսօր կան վաղը չկան, իսկ Խրայէլի Ասրուծ յախիպենական է, որպէս վարահութեան կրուան իր ժողովուրդին: Միւս կողմէ, նոյն այս արբայայքութիւնը մենք կը կարդանք Նոր Կրակարանին մէջ, ուր Քրիստոս ինքինքին կու բայ «Ես եմ բարի հովիւր, հացը, կեանքը, ճշմարդութիւնը, ճանապարհը, լոյսը», ի վերջոյ նաեւ «Այն ափեն պիտի զիբնաք որ ԵՍ ԵՍ» (Յովի 8:28): Այս բոլորը հետքեւաբար Քրիստոսի կը վերագրուի, եւ միւս կողմէ նաեւ պարբառապութիւն Անոր մարդեղութեան:

«Երեք օրուան ճամբայ երթանք» (18հմր): Երեք գործեր բաներ կրնայ նշանակել:

1. Որովհեքեն երբայեցիները զարշելի էին Եգիպտացիներուն համար, եւ արփօնելի չէր անոնց պաշտամունքը, ուրեմն պէտք էր որ հեռանային եւ 3 օրը հեռաւորութիւն կրնայ նշանակել:

2. Ըսել կ'ուզէ որ այնքան ալ հեռու գետ չէ մեր երթալիք գետը:

3. Երեք օրուան ճամբայ պէտք է հասնելու այն գեղը ուր պիտի պաշտեն զԱսրուծած:

«Ես զիբեմ թէ Եգիպտոսի թագաւորը պիտի ջռողու ձեզ, որ երթաք, եթէ ոչ զօրաւոր ձեռքով: Ես ձեռքս պիտի երկնցնեմ ու պիտի զարնեմ Եգիպտոսը իմ բոլոր իրաշքներովս, միայն անկէ եփք ձեզ պիտի թռողու որ երթաք» (19-20 հմր): Այսպես Ասրուծ կ'ուզէ առիթ բայ Փարաւոնին անդրադարձի, զղումի, ապաշխարութեան:

«Պիտի ինդրեք, պիտի կողովագրեք» (22հմր): Կարծէր հակասական բան մը կայ: Արբայայքութիւն մըն է, ըսելու համար իբրեւ վնասուց հարուցում պիտի սեպուի եւ ոչ թէ գողութիւն կամ մուրացկանութիւն: Այսպես նաեւ կայ Ասրուծոյ արդար դարպասաբանի պարկերը: